

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Autorka
FENCL Vojtěch

Název práce
Horaždovice za třicetileté války

Posuzovaná bakalářská práce vznikla v semináři doc. Kiliána, ze kterého vyšlo již několik zdařilých diplomových a bakalářských prací, zaměřených k dějinám třicetileté války a každodenního života v raném novověku. Ze západočeských měst právě Horaždovice jsou vděčným tématem, a to v bohatství archivních pramenů, navíc česky psaných. Autor se tak mohl opírat nejen o poměrně bohatou regionální a vlastivědnou literaturu, ale kromě edic pramenů také archivním pramenům, uloženým v SOkA Klatovy. Vojtěch Fencel napsal vcelku zdařilou práci, jejímž přínosem není tolik historická retrospektiva známých událostí, ale prezentace a interpretace pramenů k hospodářské, demografické a sociální situaci obyvatelstva v bouřlivém válečném období. Zvláštní kapitoly jsou věnovány také náboženským poměrům a městské zprávě a soudnictví. Text je strukturován logicky bez větších stylistických nedostatků. Práce, obsahující 46 stran se 145 poznámkami pod čarou je doplněna anglickým abstraktem i základním seznamem literatury a pramenů. Součástí práce je i obrazová příloha (12 převážně autorských obrázků na X římsky značených stránkách). Autorovy závěry potvrzují skutečnost, která nebyla příznačná jen pro Horaždovice. Největší pohromy měly spíše krátkodobý charakter spojený s válečnými událostmi, průtahy a drancováním vojenských oddílů bez ohledu na jejich příslušnost k té či oné straně. A tak ve 20. a částečně i 30. letech život většiny obyvatel Horaždovic probíhal v normálních kolejích. Jak autor uvádí, životní úroveň a způsob stravování se během té doby zlepšovala. O to větší šok a pohromu představovaly pro horaždovické vpády a tažení švédských vojsk v závěru třicetileté války.

Závěrem ještě několik dílčích poznámek a připomínek. Autor na počátku své práce uvádí základní využitou literaturu, ale mohl se tu více zmínit o citované literatuře a jejím zaměření či závěrech. Strana 4 – co se týče numismatických nálezů, je třeba uvést na pravou míru jméno císaře (Antoninus nikoliv Antonius Pius) a rozhodně zlatou mincí císaře Valentiána III. byl solidus, nikoliv dukát (ten se razil po benátském vzoru až ve středověku). Strana 5 – johanité píšeme s malým j. Strana 6 – minoritský či františkánský klášter? Předností práce je, že autor začlenil vhodně do svého vyprávění citáty z dobových pramenů. Strana 8 – písemné svědectví městského písaře Azaše o řádění císařských 22. června 1619 je zvláště působivé (opravdu nebylo dosud vydáno tiskem?). Strana 11 – minorité píšeme s malým m. Strana 13 – pobyty císařských vojáků byly tíživé, ale většinou nebyly spojeny s přímým rabováním? (řádění pluku Diodatiho z února 1634?). Zajímavé jsou údaje o několikeré okupaci Horaždovic švédskými vojáky – k přímým násilnostem, vraždění, rabování nedošlo?) Strana 16 – opravdu v případě úmrtí horaždovických měšťanů bez kšaftu připadl majetek vrchnosti? Strana 17 – jako kuriózní se jeví i pobyt regimentů císařských plukovníků Kaplíře a Haranta, potomků někdejších vůdců stavovské rebelie. Zajímavé jsou i údaje o horaždovických nekatolicích a postupné protireformaci (s. 34 – 36). Strana 38 – termín občané není pro tuto dobu vhodný.

U předložené práce si cením autorovu snahu o rekonstrukci života města a jeho obyvatel v pohnuté válečné době, a to z velmi konkrétním a přínosným využitím dostupné archivní pramené základny, edic pramenů i dosavadní literatury. Jedná se o první badatelský počín, který navzdory některým nepřesnostem si zaslouží ocenění. Proto předloženou práci navrhuji k obhajobě s hodnocením velmi dobře .

V Plzni dne 30. 5. 2017

Prof. PhDr. Jan Kumpěra, CSc.